

הנאשם לוי אשכול

"העולם הזה" 977
תאריך: 19.7.1956

באמתלה השקופה ביותר כדי להביא את העניין עד לדרג הגבוה ביותר, למנוע מהמאזין את ההנאה הצפויה לו. כאשר לא היה די בכך, נאסר על כל עובדי קול ישראל לערוך בשעות הפנאי שלהם תוכניות בתחנת היריבה. העובדים עצמם הצטערו על כך. הם אהבו מאוד לבצע את מיטב תוכניותיהם. שנים סלו או קולקלו בקול ישראל, ודווקא בגלי צה"ל. התוצאה: העובדים החלו לערוך תוכניות בשמות בדויים.*

המקרה האחרון היה הקש ששבר את האוזן. שתי התחנות ניצבות עתה ממש כשתי האמהות במישט-שלמה, כשקול ישראל דורש בתוקף לגזור את הילד לשניים כדי ששני הגלים לא ייהנו. ה"עניין לא היה כה עצוב, אילמלא שיחק הציבור את תפקיד הילד שעומדים לגיזור אותו.

מכתבים

רצח ד"האן

הרצח של הפרופסור ד"האן (העולם הזה 977) נחשב בעולם היהודי כולו וגם בישוב הלאומי לפסכדין עממי צודק... ד"האן היה לא רק כוגד בעמו, אלא גם המחבר של שירים פורנוגרפיים ו"חילול-קודש. הייתי הראשון שכינה אותו כפושע מיני... הוא הקדיש שירים ב"תיספורים ל"אהבה" לצעיר הערבי ש"עמו קיים יחסים מיניים. הוא גם נטבל פעם לנצרות בידי אשתו, וילדיו היו נוצריים.

מדיכאא גרינוואלד, ירושלים

נדהמתי לקרוא על...השתתפותה של מרת רחל בן-צבי (ינאית) בתיכנון רצח הד"ר ד"האן. הפירסום הזה פוגע קשה לא רק בבית הנשיא בלבד, היקר והי מכובד על כולנו, אלא בכל אזרחי ישראלי. ובכל יהודי באשר הוא יהודי. עליכם לחקק את השגיאה הפאטאלית שעשיתם בהבאת דברים אלה.

ב. א. בויקא, ירושלים

● העולם הזה אינו גותן הערכה. אלא רק מציינן עובדות. רחל ינאית (בן-צבי) היתה אחת מארבעת האנשים שהשתתפו בפועל בהריגת ד"האן. שלושת האחרים: אברהם תהומי, ישראל שוחט ו"יעקב פת.

למזלו הרע חי ד"האן המנוח לפני כ-30 שנה. בעת שלוט המנדט בארץ. המוסדות היהודיים נהלו אז על-ידי אני שי השמאל שדגלו בשיטה דו-לאומית. קוממונים וכו'. אנשי השמאל גרמו נזק רב ליישוב. ועל כן ד"האן נלחם בהם, במטרה כפולה ומכופלת: לשחרר את היישוב מעולו של השמאל ויחד עם זאת להבטיח סטאטוס חוקי ומלא ליהדות הי"דתית תחת השלטון המנדטורי. עד לסיי"לוקו וחיסולו.

ד"ר מקס פוקס-שוועדי, תל-אביב

* כמו תוכניתו של מיכאל אהוד ב"גלי צה"ל: "על צלילים ואנשים" הנוש"את את שמו הבדוי: "בעריכת יואל קרני".

* גרינוואלד נודע ברבים במאבק או"ח ניהל כנגד הד"ר ישראל קסטנר. ב"מישפט המוכר כ"מישפט קסטנר".

לפני 25 שנה

המועצות ונבחרת ישראל. ישראל הוכסה בתוצאה 0:5. בשער הגוליון: שר-אוצר לוי אשכול.

גבול שותת דם * ראשית הירידה מ'ישראל * קרב

השידור של "קול ישראל" נגד "גלי צה"ל"

ישראל. העין השניה הייתה פקוחה מע"בר לים. השבוע פירסם עלון יהודי אמ"ריקאי את הקטע הבא מן הפרוטוקול של הפרלמנט הקאנדי:

חבר הפרלמנט רולאנד מיצ'נר: "אדוני היושבים-ראש, הייתי רוצה לשאול את שר האוצרות וההגירה מה נעשה כדי להקל בישראל על הסידורים של המור"עמדים להגירה לקאנדה. ואלו קרובי"מישפחה של תושבים קאנדיים יבואו בחשבון לשם הגירה כזאת?"

שר האוצרות וההגירה: "הממשלה לא התקדמה באירגון סידורים למהגרים בישר"אל, ואין לה כוונה להתקדם בשטח זה, מאחר וממשלת-ישראל, המחפשת עולים לארצה, אינה רוצה שנעשה זאת."

שאל העלון היהודי-אמריקאי: כיצד ליישב שלילה עקרונית זו של זכות ה"הגירה מישראל עם טענתו המוחצת של הנשיא הציוני, נחום גולדמן, כי שלילת"זכות-ההגירה מיהודי מארצו היא פגיעה בזכויות-האדם?"

המודיעין המצרי שהדריך את חוליות הריגול והחבלה שחדרו לישראל, נהרג באורח מיסתורי. קול ישראל נתן פיר"סום מכסימאלי למעשה, ורדיו קאהיר השתיק אותו תחילה, והטיל אחר-כך את האשמה על סוכני ישראל.

● מאורע 3: צעיר ישראלי נהרג ליד וילהלמה, באחת מהתקריות המוזרות ביותר שאירעו איפעם במדינה.

● מאורע 4: הניספה הצבאי המצרי ברבת-עמון, שנאשם על-ידי ישראל באירגון פעולות הפיזאיון מתחומי ירדן, נפצע קשה על-ידי פצצה שנשלחה אליו כדואר מירושלים העתיקה (שהיתה אז בשליטת ירדן). ממשלת מצרים האשימה את ישראל גם באירגון התנקשות זו ואימה להגיב בכוח.

ירידה

עין זועמת

"אנו מסתכלים על הנסיעות לחוץ-לארץ בעין זועמת." אמר בשבוע שעבר דובר משרד-הפנים, בהצדיקו את הק"שיים המלאכותיים שהונחו בדרכם של אזרחי ישראל המשתמשים בזכותם ה"חוקית לנסוע לחוץ-לארץ.

היתה זאת רק עין אחת של מדינת-

העם

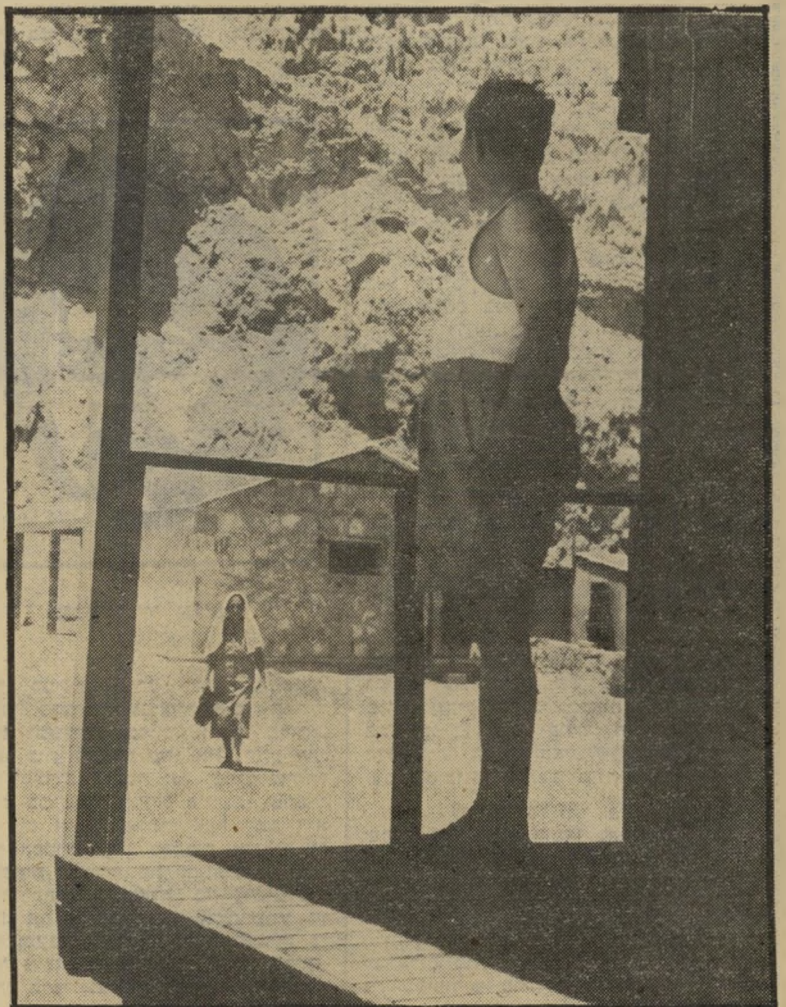
פצע שותת דם

פצע-ענק השותת-דם, המתמשך על גור"פה הרוטט של ארץ-ישראל, מסיירת-צבי עד עין-גדי, שוב שלט השבוע גלי כאב חדים ומטריפים לכל שאר האברים. הפצע הקרוי גבול הטביע את חותמו על כל תנועותיו והגיגיו של הגוף. ענני-מילחמה כבדים שוב רבצו על הגוף הקייצי הלהוט. מעשים מוזרים קרו בערפל זה. האזרח רק שמע קטעים מן הנעשה, אולם גם קטעים אלה הספיקו להוכיח כי סיגנון חדש חדר ללוחמה-הזעירה.

סיגנון חדש. פרשת השבוע היתה מורכבת מכמה אירועים, שרק עריכתם בסדר כרונולוגי הפיחה בהם רוח של משמעות:

● מאורע 1: שני אזרחים ישראליים, יוחנן גושמן וחיים דובינסקי, נורו ונהרגו מן המארב בקטע הגבעי המסוכן בין מעלה-העקרים והצבה. שום מעשה קודם בשטח זה לא יכול היה לשפוך אור כלשהו על סיבות המעשה הזה. ממשלת ירדן מיהרה להסתייג ממנו, תוך חשש בולט מפני פעולת-תגמול ישראלית בי"מימדים גדולים.

● מאורע 2: מוסטאפה חאפז, קצין

משה שרת בסדום

משה שרת, ראש-הממשלה לשעבר, ושר החוץ המודח בידי דויד בן-גוריון, נראה בתצלום כשהוא שוהה במרצאות סדום, ומתבונן באשתו ציפורה החוזרת מן המיקלחת. במהלך חופשה זו טיפסו שרת ואשתו על פיסגת הר-מצדה תוך 110 דקות.